

**BIURO SŁUŻBY PRAWNEJ
TRYBUNAŁU KONSTYTUCYJNEGO**

Wydział do Spraw Wstępnej Weryfikacji
Pism Inicjujących Postępowanie
przed Trybunałem

Sygn. akt Ts 294/23

Warszawa, dnia 16 grudnia 2025 r.

Adwokat

dr Józef Forystek

Kancelaria FORYTEK& PARTNERZY

Adwokaci i Radcowie Prawni

ul. Grzegórzecka 21

31-532 Kraków

W załączeniu przesyłam odpis postanowienia Trybunału Konstytucyjnego z dnia 10 grudnia 2025 r. (sygn. akt Ts 294/23) o **nadaniu skardze konstytucyjnej dalszego biegu.**

COORDYNATOR
Wydział do Spraw Wstępnej Weryfikacji
Pism Inicjujących Postępowanie
przed Trybunałem
[Podpis]
Wojciech Gajda

Do wiadomości:

POSTANOWIENIE

Warszawa, dnia 10 grudnia 2025 r.

Trybunał Konstytucyjny w składzie:

Rafał Wojciechowski,

po wstępnym rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym skargi konstytucyjnej I
o zbadanie zgodności:

art. 1 w związku z art. 2 ustawy z dnia 8 lipca 2005 r. o realizacji prawa do rekompensaty z tytułu pozostawienia nieruchomości poza obecnymi granicami Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. Nr 169, poz. 1418, ze zm.) w zakresie, w jakim „rozszerza katalog przesłanek niezbędnych do spełnienia w celu otrzymania prawa do rekompensaty za nieruchomości pozostawione poza granicami Rzeczypospolitej Polskiej o pozaustawową przesłankę «powrotu» lub «repatriacji» właścicieli nieruchomości położonych na byłym terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w obecnych granicach i uniemożliwia przyznanie prawa do rekompensaty spadkobiercom ustawowym (dzieciom i wnukom) osób, które utraciły własność nieruchomości na Kresach w związku z wybuchem II wojny światowej i podjęły (rozpoczęły) procedurę repatriacyjną, ale zmarły w trakcie jej trwania”, z:

- 1) art. 7 w związku z art. 87 ust. 1 w związku z art. 64 ust. 1 i 2 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej;
- 2) art. 32 ust. 1 w związku z art. 64 ust. 2 Konstytucji;
- 3) art. 64 ust. 1 i 2 w związku z art. 31 ust. 3 Konstytucji;
- 4) art. 2 w związku z art. 64 ust. 1 i 2 Konstytucji,

p o s t a n a w i a:

nadać skardze konstytucyjnej dalszy bieg.

Na oryginale właściwe podpisy.

Za zgodność:

z up. Dyrektora Biura Służby Prawnej Trybunału

Koordinator

Wydziału ds. Wstępnej Weryfikacji

Pism Inicjujących Postępowanie przed Trybunałem

KOORDYNATOR
Wydziału ds. Wstępnej Weryfikacji
Pism Inicjujących Postępowanie
przed Trybunałem
Margaryta Pypich
Margaryta Pypich

UZASADNIENIE

W skardze konstytucyjnej wniesionej do Trybunału Konstytucyjnego 12 października 2023 r. (data nadania) (dalej: skarżąca), reprezentowana przez pełnomocnika, wystąpiła z żądaniem przytoczonym w komparycji niniejszego postanowienia na tle następującego stanu faktycznego.

29 grudnia 2008 r. skarżąca i jej siostra złożyły do Wojewody Małopolskiego wnioski o wydanie decyzji potwierdzającej prawo do rekompensaty z tytułu pozostawienia przez i których są wnuczkami, nieruchomości położonych poza obecnymi granicami Rzeczypospolitej Polskiej – w Wilnie przy ul. Objazdowej 18 i ul. Legionowej 97.

Wojewoda Małopolski decyzją nr 2 z 7 listopada 2019 r. (znak: SN.VIII.SM.7725-1-1341-08) odmówił potwierdzenia skarżącej i jej siostrze prawa do rekompensaty. W uzasadnieniu stwierdził, że wnioskodawczynie nie wykazały faktu opuszczenia przez właścicieli nieruchomości byłego terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w związku z wojną rozpoczętą w 1939 r., a tym samym nie spełniły przesłanki, o której mowa w art. 2 ustawy z dnia 8 lipca 2005 r. o realizacji prawa do rekompensaty z tytułu pozostawienia nieruchomości poza obecnymi granicami Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. z 2017 r. poz. 2097; dalej: ustawa zabużańska).

Po rozpatrzeniu odwołania skarżącej i jej siostry od powyższej decyzji Minister Spraw Wewnętrznych i Administracji utrzymał ją w mocy decyzją z 7 lutego 2020 r. (znak: DAP-WOSRFR-7280-228/2019/MBs).

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie (dalej: WSA w Warszawie) wyrokiem z 11 lutego 2021 r. (sygn. akt I SA/Wa 1321/20) oddalił skargę skarżącej i jej siostry na powyższą decyzję, a następnie Naczelny Sąd Administracyjny wyrokiem z 16 maja 2023 r. (sygn. akt I OSK 1842/21) oddalił wywiedzioną przez nie skargę kasacyjną od wyroku WSA w Warszawie.

W skardze zarzucono niekonstytucyjność art. 1 w związku z art. 2 ustawy zabużańskiej. Skarżąca wskazała, że Naczelny Sąd Administracyjny wyrokiem z 16 maja 2023 r. (sygn. akt I OSK 1842/21) zamknął jej drogę do zrealizowania prawa majątkowego w postaci prawa do uzyskania rekompensaty za nieruchomości pozostawione przez jej spadkodawców poza obecnymi granicami Rzeczypospolitej Polskiej – w Wilnie

(art. 64 ust. 1 i 2 Konstytucji) i uczynił to w oparciu o wykładnię zaskarżonych przepisów stanowiącą „wyraz ujednoliconego stosowania prawa przez sądy administracyjne, mając[ą] charakter stały, powtarzalny i powszechny” (s. 11 skargi). Jak wskazała skarżąca, wykładnia ta uzależnia możliwość przyznania prawa do rekompensaty od spełnienia pozaustawowej przesłanki powrotu (repatriacji) właściciela nieruchomości położonej na byłym terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na terytorium w obecnych granicach Rzeczypospolitej Polskiej i jako wykładnia *contra legem* podważa zasadę legalizmu, tj. zasadę działania organów władzy publicznej na podstawie i w granicach powszechnie obowiązującego prawa (art. 7 w związku z art. 87 ust. 1 Konstytucji). Prowadzi ponadto, zdaniem skarżącej, do nieusprawiedliwionej dyskryminacji (art. 32 ust. 1 Konstytucji) w zakresie możliwości ubiegania się o rekompensatę następców prawnych właścicieli nieruchomości pozostawionych na Kresach, którzy z przyczyn od nich niezależnych (śmierć lub sytuacja polityczna po II wojnie światowej) nie mogli powrócić na obecne terytorium Rzeczypospolitej Polskiej. W przekonaniu skarżącej stosowanie przesłanki repatriacji jest nieproporcjonalne i nie spełnia wymogów określonych w art. 31 ust. 3 Konstytucji. Narusza zasadę ochrony praw słusznie nabytych, zasadę pewności prawa oraz zasadę rzetelnej legislacji, wynikające z zasady demokratycznego państwa prawa (art. 2 Konstytucji).

Zarządzeniem z 31 stycznia 2024 r. (doręczonym pełnomocnikowi skarżącej 7 lutego 2024 r.) Prezes Trybunału Konstytucyjnego wezwał skarżącą do doręczenia odpisów lub kopii prawidłowo poświadczonych za zgodność z oryginałem (na każdej stronie poświadczanego dokumentu) wszystkich załączników złożonych wraz ze skargą konstytucyjną (z wyjątkiem pełnomocnictwa i pism skarżącej).

Pismem z 9 lutego 2024 r. (data nadania) skarżąca złożyła do akt sprawy wymagane dokumenty.

Trybunał Konstytucyjny zważył, co następuje:

1. Zgodnie z art. 61 ust. 1 ustawy z dnia 30 listopada 2016 r. o organizacji i trybie postępowania przed Trybunałem Konstytucyjnym (Dz. U. z 2019 r. poz. 2393; dalej: u.o.t.p.TK) skarga konstytucyjna podlega wstępnemu rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym, podczas którego Trybunał bada, czy odpowiada ona określonym przez prawo wymogom.

2. Trybunał Konstytucyjny stwierdza, że analizowana skarga konstytucyjna spełnia przesłanki warunkujące przekazanie jej do rozpoznania merytorycznego, gdyż:

- została sporządzona i wniesiona przez umocowanego adwokata (art. 53 ust. 2 pkt 3 w związku z art. 44 ust. 1 u.o.t.p.TK);
- złożono ją w terminie trzymiesięcznym, o którym mowa w art. 77 ust. 1 u.o.t.p.TK, gdyż odpis wyroku Naczelnego Sądu Administracyjnego z 16 maja 2023 r. (sygn. akt I OSK 1842/21; dalej: wyrok NSA), wskazanego jako orzeczenie ostateczne w rozumieniu art. 79 ust. 1 Konstytucji, został doręczony skarżącej 13 lipca 2023 r., a skarga została wniesiona do Trybunału 12 października 2023 r.;
- wyczerpano przysługującą skarżącej drogę prawną, ponieważ wyrok NSA jest prawomocny i nie przysługują od niego zwykle środki zaskarżenia (art. 77 ust. 1 u.o.t.p.TK);
- w skardze konstytucyjnej określono przedmiot kontroli (art. 53 ust. 1 pkt 1 u.o.t.p.TK);
- wskazano, które konstytucyjne prawa i wolności oraz w jaki sposób, zdaniem skarżącej, zostały naruszone (art. 53 ust. 1 pkt 2 u.o.t.p.TK);
- przedstawiono uzasadnienie sformułowanych zarzutów (art. 53 ust. 1 pkt 3 u.o.t.p.TK) oraz stan faktyczny sprawy (art. 53 ust. 1 pkt 4 u.o.t.p.TK);
- poinformowano o niewniesieniu nadzwyczajnego środka zaskarżenia od wyroku NSA (art. 53 ust. 1 pkt 6 u.o.t.p.TK);
- dołączono wiarygodne egzemplarze rozstrzygnięć wydanych na podstawie zaskarżonych przepisów (art. 53 ust. 2 pkt 1 i 2 u.o.t.p.TK).

W ocenie Trybunału skarga konstytucyjna nie jest obarczona nieusuwalnymi brakami formalnymi, o których mowa w art. 61 ust. 4 pkt 1 u.o.t.p.TK, a sformułowane w niej zarzuty nie są oczywiście bezzasadne w rozumieniu art. 61 ust. 4 pkt 3 u.o.t.p.TK.

W tym stanie rzeczy – na podstawie art. 61 ust. 2 u.o.t.p.TK – postanowiono jak w sentencji.

Na oryginale właściwe podpisy.

Za zgodność:

z up. Dyrektora Biura Służby Prawnej Trybunału
Koordynator

Wydziału ds. Wstępnej Weryfikacji

Pism Inicjujących Postępowanie przed Trybunałem

KOORDYNATOR
Wydziału ds. Wstępnej Weryfikacji
Pism Inicjujących Postępowanie
przed Trybunałem
Małgorzata Piypych